

Værker, der kan udnytte en stor del af affaldets brændværdi til el, f.eks. kraftværker, vil få en mindre afgiftsstigning end de traditionelle affaldsforbrændingsanlæg. Derfor vil danske kraftværker kunne brænde affaldet billigere end almindelige affaldsforbrændingsanlæg.

6.2. Industrien

I praksis vil det sandsynligvis stort set alene være cementindustrien, der vil brænde affald af i industrien.

Efter gældende regler betales affaldsafgift på dansk affald til medforbrænding. Der betales også affaldsvarmeafgift, der er en energiafgift. Men da varmen bruges til proces, er industrien fritaget/får godtgørelse for denne afgift. Cementindustrien er i øvrigt kvoteomfattet, og derfor vil industrien blive fritaget for at betale CO₂-afgift i det omfang, der anvendes CO₂-holdige brændsler til proces, der kræver forbrug af kvoter. Det kan ikke udelukkes, at der er virksomheder, som ikke er kvoteomfattede, der bruger energi fra forbrænding af visse typer ikke bionedbrydeligt affald, og som vil blive belastet med CO₂-afgift.

Asken genanvendes typisk, hvilket reducerer den effektive afgift på grund af afgiftsgodtgørelsen for aske, der genanvendes. For det affald, der bliver brændt af, er der gennemsnitligt ca. 21,5 pct. aske til genanvendelse. Der er en del spredning med hensyn til askeindholdet. Det ligger for de fleste værker på mellem 15 og 25 pct., men der er også værker med 30 pct. eller endog 40 pct. askegenanvendelse. Ved det omtrentlige gennemsnitlige indhold af aske til genanvendelse på 21,5 pct. udgør nettoafgiften pr. ton affald ca. 259 kr. (330 kr. pr. ton minus 21,5 pct. af 330 kr. pr. ton).

Cementindustrien får derfor en afgiftsnedsettelse på omkring 259 kr./t – hvis affaldet indeholder 21,5 pct. aske, som indgår i produkterne.

Samtidig stiger afgiften på affald med høj brændværdi for affaldsforbrændingsanlæg og kraftværker. Cementindustrien vil derfor blive stillet bedre konkurrencemæssigt i forhold til at aftage dansk affald.

6.3. Den velfærdsøkonomiske gevinst på sigt

Adfærdsændringerne vedrørende den ændrede anvendelse af affald med højt energiindhold vurderes at indebære en årlig velfærdsøkonomisk gevinst fra øget omkostningseffektivitet på ca. 55 mio. kr. Heraf forventes omkring 15 mio. kr. at tilfalde cementindustrien, mens andre ca. 15 mio. kr. forventes at tilfalde danske affaldsleverandører og andre, der genanvender affald. Endelig forventes 25 mio. kr. at tilfalde kraftværkerne.

Adfærdsændringerne vedrørende import af affald med højt energiindhold forventes at medføre en yderligere velfærdsøkonomisk gevinst på ca. 15 mio. kr. Statens tab ved afgiftssubsidiering af importeret affald med højt energiindhold til elværkerne forventes skønsmæssigt at blive reduceret med 30 mio. kr. Elværkerne går glip af en tilsvarende afgiftsgevinst, men forventes at spare ca. 15 mio. kr. ved ikke at købe brændsel til overpris i udlandet med henblik på at spare afgift i Danmark.

Den årlige velfærdsøkonomiske gevinst i forbindelse med øget afbrænding af slam i Danmark, som vedrører slamforbrændingsanlæggene, skønnes at udgøre 25 – 30 mio. kr. afhængigt af, at kapaciteten udbygges på slamforbrændingsanlæggene.

Den samlede velfærdsøkonomiske gevinst på sigt kan således opgøres til i størrelsesordenen 100 mio. kr. på årsbasis.

7. Administrative omkostninger for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

8. Administrative omkostninger for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

9.1. Omlægningen understøtter affaldshierarkiet

Når man ser bort fra, at affald kan anvendes som et alternativ til fossile brændsler, hvilket med den nuværende afgiftsstruktur medfører forvridende effekter, så er affald først og fremmest at betragte som et miljøproblem.

Det er et overordnet miljømæssigt mål at undgå affald eller, hvis det ikke er muligt, at genanvende affaldet. Hvis det ikke er muligt, er næste prioritet at brænde affaldet, gerne med nyttiggørelse. Hvis det heller ikke er muligt eller forsvarligt at afbrænde affaldet, er det sidste og mindst ønskelige, at affaldet deponeres. Det er det såkaldte affaldshierarki, og affaldsafgiften støtter isoleret set op omkring det hierarki, da der er den højeste afgift på deponering af affald, lidt lavere